

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล

Participation of People Towards Crime Prevention of the Metropolitan Police Bureau

ณรงค์ เหล่าคุปตะวานิช¹ , ริงสรรค์ ประเสริฐศรี² และ สุรวุฒิ ปัดไรสง³
Narong Laokuptawanich , Rangson Prasertsri And Surawut Padthaisong

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 5 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล (2) เพื่อศึกษาความรู้ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล (3) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและ อุปสรรคในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน (4) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัย

อยู่ในกรุงเทพฯ ประสพการณ์ด้านอาชญากรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนหรือรัฐ และเขตพื้นที่ (โรงพักเกรต A : พื้นที่ท่าเลทอง และโรงพักเกรต B : พื้นที่ทั่วไป) และ (5) เพื่อพัฒนาและนำเสนอรูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า (1) การมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่ตนเองได้รับเป็นสำคัญ รองลงมาพร้อมตัดสินใจและวางแผนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม และร่วมในการติดตามประเมินผล ซึ่งประชาชนทั้งในโรงพักเกรต A : พื้นที่ท่าเลทอง และโรงพัก

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาองค์กร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา

² รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาองค์กร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาองค์กร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

เกรด B : พื้นที่ทั่วไป ให้ส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ไม่แตกต่างกัน โดยมีความรู้ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรม ให้ความสำคัญกับความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรม ของครอบครัวเป็นลำดับแรก รองลงมาให้สนใจในการ ป้องกันตนเองจากอาชญากรรมในบ้านพักอาศัย และใน ชุมชน โดยอุปสรรคในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมของประชาชนคือ ความไม่พร้อมของประชาชน ที่ต้องทำงาน ไม่สะดวกในการเข้าร่วมป้องกันอาชญากรรม ดังนั้นภาครัฐควรเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารให้ ประชาชนได้ใช้ในการมีส่วนร่วม ในการติดต่อสื่อสารผ่าน สื่อโซเชียลมีเดียให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่สื่อสารกับประชาชนไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ หรือความเข้าใจผิดของประชาชนใน การร่วมป้องกันอาชญากรรมที่เป็นหน้าที่ของประชาชน เช่นกัน (2) ความรู้ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรม ของประชาชนในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของ ครอบครัวมากที่สุด รองลงมามีความรู้ในการป้องกัน อาชญากรรมจากชุมชน และในบ้านพักอาศัย โดยแนะนำ ให้สมาชิกในครอบครัวรู้จักเพื่อนบ้านเพื่อช่วยเป็นหูเป็นตา ในความปลอดภัย (3) สภาพปัญหาและอุปสรรคในการเข้า มามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โดยปัญหาสำคัญ คือ ความไม่พร้อมของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมใน การป้องกันอาชญากรรม การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีไม่ เพียงพอทัศนคติและค่านิยมที่ต่างกันระหว่างเจ้าหน้าที่ และประชาชน (4) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมใน การป้องกันอาชญากรรมของประชาชน จำแนกตามปัจจัย ส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิด เห็นต่อระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ด้านร่วม ในการตัดสินใจและวางแผน ประชาชน มีอายุ ระยะเวลา อยู่ในกรุงเทพฯ ร่วมในกิจกรรมของชุมชนหรือรัฐ และเขต พื้นที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการ ป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05, ด้านร่วมในปฏิบัติการประชาชนที่มีอายุ

สถานภาพ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่ อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ประสบด้านอาชญากรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ด้านร่วม ในผลประโยชน์ ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะ เวลาพักอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ด้านร่วมในการติดตามและ ประเมินผลประชาชนที่มีอายุ อาชีพ ระยะเวลาพักอาศัยใน กรุงเทพฯ และประสบการณ์ด้านอาชญากรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (5) จากผลการวิจัยนำไปสู่การวิเคราะห์ของผู้วิจัย เพื่อพัฒนาและสร้างรูปแบบการพัฒนาออกเป็น 13 ยุทธศาสตร์ การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม และ 48 โครงการ/กิจกรรม สู่การปฏิบัติที่ต้องดำเนินการตามแผน ยุทธศาสตร์ภายใน 3 ปี

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมของประชาชน / การป้องกัน อาชญากรรม / กองบัญชาการตำรวจนครบาล

Abstract

The purposes of this study have 5 objectives: (1) to investigate the participation of the public in crime prevention in the area of the Metropolitan Police Bureau (2) to study the knowledge of crime participation of individuals in the area of the Metropolitan Police Bureau (3) to study the problems and obstacle to participate in crime prevention (4) to compare participation in crime prevention by sex, age, status, education, occupation, income, time of living in Bangkok, experience with crime, participation in activities of the community or state and surrounding areas (The station at grade A and grade B) and (5) to develop and offer a model of public participation in crime prevention in the area of

the Metropolitan Police Bureau. The data were drawn from people via questionnaire of 1,111 persons, the station grade A 762 persons and the station grade B 349 persons in the Metropolitan Police Bureau, were analyzed for the purposes of research. The findings were as follows: (1) Participation in the benefits the people receive is important, followed by participation decisions and planning in the activities and in the evaluation. The participation of people in both the station at grade A and grade B in crime prevention is not different. Knowledge about crime prevention focuses first on crime prevention knowledge of the family. Followed by crime prevention in their own homes and in the community. The obstacles to the participation of the public in crime prevention is that the public is not ready for the job. They feel inconvenient to participate in crime prevention, Therefore, the government should increase the channels of communication that are able to engage in communications via social media in accordance with the society of today. The communication of the public officials do not meet the objectives or misleading the public in crime prevention which is also a joint responsibility of the public as well. (2) Knowledge of the public in crime prevention in the area of the Metropolitan Police Bureau, most knowledgeable about crime prevention most families. Minor knowledge of the community in crime prevention and residential recommended to family members, friends, neighbors to act in safety.(3) Problems and barriers to participation in crime prevention, a key problem is not with the public to take part in crime prevention. The performance of officers is not enough, different attitudes and values between staff and residents. (4) It was found from a comparison of the participation

of the public in crime prevention by sex, age, marital status, occupation, income, time/dissertation of stay in Bangkok, experience with crime and participation in the community/sex/area that : 1. Sex was not found to be related to crime prevention 2. Age dissertation of stay in Bangkok, and participation in community/area were found to be related to crime 3. In terms of involvement in decision working are planning age, marital status, education, working, income, dissertation of stay in Bangkok and experience with crime were found to be related to crime prevention 4. In terms of activities, monthly income and dissertation of stay in Bangkok were found to be related to crime prevention 5. In terms of benefits received, age, occupation, dissertation of stay in Bangkok and experience with crime were found to be related to crime prevention and 6. In terms to evaluation and follow-up. (5) The model created by the researcher/author consists of 13 strategies of participation in crime prevention together and 48 projects / activities for implementation within 3 years.

Keywords : Participation of People / Towards The Crime Prevention / The Metropolitan Police Bureau

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศไทยถูกกำหนดและวางแผนการพัฒนาผ่านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่มีการกำหนดขึ้นเป็นแนวทางให้รัฐบาลได้นำไปเป็นนโยบายในการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการ ผ่านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีมาจนถึงปัจจุบัน 11 ฉบับ โดยฉบับแรกเริ่มใช้เมื่อปี พ.ศ. 2504 - 2509 จนถึงฉบับปัจจุบันคือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 นำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์

การสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2558 ที่ประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่การเป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC = Asean Economic Community) ที่มีคู่แข่งหลายประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน โดยเฉพาะประเทศสิงคโปร์ที่มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองเข้มแข็งกว่าของประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องเริ่มการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นแก่ประเทศสมาชิก นักลงทุนและประชาชนของประเทศไทยให้มีความกินดีอยู่ดี และปลอดภัย (องค์ความรู้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2555: ออนไลน์)

อาชญากรรม (Crime) เป็นปัญหาสังคมที่สำคัญปัญหาหนึ่ง ที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน เช่นเดียวกับปัญหาอื่น ๆ มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน (อุทิศ สุภาพ, 2545: 32) ดังนั้นหน้าที่ในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ ที่มีปัญหาอาชญากรรมเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบคือ กองบัญชาการตำรวจนครบาล แต่อย่างไรก็ตามการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นนั้นมิใช่เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายเดียว แต่จะต้องได้รับความร่วมมือและสนับสนุนจากภาคประชาชน เครือข่าย และภาคเอกชนในการให้ความร่วมมือเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างจิตสำนึกและป้องกัน ร่วมกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นแล้วก็ตาม ด้วยการร่วมมือส่วนในการแจ้งข่าวสาร การสนับสนุนของประชาชนต่อกิจการของงานตำรวจ ในการให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น สังคมเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งผู้วิจัยเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจนายหนึ่งที่ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ และพบปัญหาของการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จึงให้ความสนใจศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล” เพื่อจะได้ศึกษาถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล รวม

ถึงผลในการศึกษาจะได้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนอันเป็นแนวทางในการกำหนดแผนการป้องกันอาชญากรรม เพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล
2. เพื่อศึกษาความรู้ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล
3. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน
4. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนหรือรัฐ และเขตพื้นที่ (โรงพักเกรด A : พื้นที่ท่าเลทอง และโรงพักเกรด B : พื้นที่ทั่วไป)
5. เพื่อพัฒนาและนำเสนอรูปแบบของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลในอนาคต

แนวคิด ทฤษฎี และ เหตุผล

จากแนวคิดและรายงานผลการวิจัยในประเด็นต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอมา ทำให้มองเห็นได้ว่า ในแง่การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมนั้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดจากทฤษฎีตำรวจรับใช้ชุมชน (Community Policing Theory) ของ เซอร์โรเบิร์ต พีล (The Rt. Hon. Sir Robert Peel, Second Baronet Peel) อันเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งรู้จักโดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของตำรวจในการกระจาย

อำนาจลงสู่ประชาชน ในพื้นที่ให้เข้ามามีส่วนร่วม งานป้องกัน อาชญากรรม แนวคิดสูตร 9P ของตำรวจผู้รับใช้ชุมชน โดย โรเบิร์ต โทรจาโนวิช และ บอนนี่ บัคคีรอกซ์ (Robert Trojanowicz & Bonnie Bucqueroux) โดยให้ตำรวจและ ประชาชนมีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มุ่งยึดมั่นผลประโยชน์ของส่วนรวม สังคมแบ่งปันความทุกข์สุขร่วมกัน รวมถึงการสร้างพันธมิตรในเชิงหุ้นส่วนระหว่างตำรวจกับ ชุมชน พร้อมร่วมกันหาแนวทางแก้ปัญหาอาชญากรรมใน เชิงคุณภาพ แนวคิดการมีส่วนร่วมของ ปธาน สุวรรณมงคล (2527: 81 - 91) การมีส่วนร่วม 4 ลักษณะ คือ การมี ส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการ ประเมินผล ระดับการมีส่วนร่วมบันได 8 ขั้นของอาร์นสไตน์ (Arnstein, 1969) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมตามแนวคิดของ เบอ์เทรนต์ (Bertrand, 1958) และโคเฮนและอัฟฮอฟฟ์ (Cohen and Uphoff, 1980) นอกจากนี้ยังได้นำเนื้อหาและรายละเอียดเกี่ยวกับการ การลดความหวาดกลัวและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมตามยุทธศาสตร์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2554 และตามแนว นโยบายของ พล.ต.ท.คำรณวิทย์ ธูปกระจ่าง ผู้บัญชาการ ตำรวจนครบาล (กองบัญชาการตำรวจนครบาล, 2555: ออนไลน์) ด้านการป้องกันอาชญากรรม มุ่งเน้นสร้างความ เชื่อมั่นให้แก่ประชาชนเน้นการป้องกันอาชญากรรมอย่าง ต่อเนื่อง พัฒนาการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนเข้ามาช่วย เหลือตำรวจ โดยจำแนกพื้นที่ออกเป็นสองเขต คือ โรงพัก เกรต A : พื้นที่ท่าเลทอง และโรงพักเกรต B : พื้นที่ทั่วไป เพื่อให้เห็นถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในสองพื้นที่ ที่มีความแตกต่างกันทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างมีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการ ตำรวจนครบาล แตกต่างกัน

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล โดย ประชาชนในเขตโรงพักเกรต A : พื้นที่ท่าเลทอง มีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่สูงกว่าประชาชนในเขต โรงพักเกรต B : พื้นที่ทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มี รายชื่อในทะเบียนราษฎรในกรุงเทพมหานคร และมีรายชื่อ ทำงานในองค์กรในเขตกรุงเทพมหานครที่ได้แจ้งต่อสำนักงาน ประกันสังคม จำนวน 8,839,022 คน ทำการสุ่มแบบการ สุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ในกอง บัญชาการตำรวจนครบาล 1 - 9 จำนวน 88 สถานี ใช้ตาราง คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาด เคลื่อน $\pm 3\%$ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,111 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรการมี ส่วนร่วมของประชาชนในด้านต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและ รวบรวมมาจากแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing Theory) ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจ แห่งชาติ และนโยบายการบริหารราชการของ พลตำรวจ เอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และ ปธาน สุวรรณมงคล (2527:81-91) แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ (1) ร่วมตัดสินใจและวางแผน (2) ร่วมปฏิบัติกิจกรรม (3) ร่วมในผลประโยชน์ และ (4) ร่วมติดตามประเมินผล

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการ ตำรวจนครบาล

2. ทำให้ทราบถึงความรู้ของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล

3. ทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล

4. ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานีตำรวจนครบาล กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 – 9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สามารถนำผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ไปประกอบการตัดสินใจในการปรับปรุง หรือกำหนดยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ให้มีศักยภาพมากขึ้น

5. ผลของการวิจัยนี้จะเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล

6. วิธีดำเนินการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยอื่นๆ ได้ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาต่อยอดเพื่อให้องค์ความรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มีความกว้างขวางทั้งในแนวลึก และแนวกว้างต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจและพรรณนา เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ประกอบด้วย ตัวแปรการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมมาจากแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing Theory) ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และนโยบายการบริหารราชการของ พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และประธาน สุวรรณมงคล (2527:81-91) แบ่ง 4 ด้าน คือ (1) ร่วมตัดสินใจและวางแผน (2) ร่วมปฏิบัติกิจกรรม (3) ร่วมในผลประโยชน์ และ (4) ร่วมติดตามประเมินผล สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้รับการตรวจสอบความตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง ทั้ง

ฉบับเป็น 0.92 ข้อมูลถูกนำไปวิเคราะห์และสังเคราะห์โดยใช้โปรแกรมการคำนวณค่าสถิติสำเร็จรูป ด้วยคอมพิวเตอร์ ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความมีนัยสำคัญระหว่างค่าเฉลี่ยเลขคณิตหรือการทดสอบค่าที่แบบ One sample & t-test ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ และการทดสอบหาคู่ที่แตกต่างกันโดยวิธีของเชฟเฟ

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ที่อยู่ในเขตโรงพักเกรต A : พื้นที่ท่าเลทอง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี สถานภาพแต่งงาน จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ประกอบอาชีพค้าขาย, ทำงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 17,501 บาทขึ้นไป นับถือศาสนาพุทธ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ต่ำกว่า 6 ปี ไม่เคยมีประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และไม่เคยเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนหรือรัฐ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในเขตโรงพักเกรต B : พื้นที่ทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26 – 35 ปี มีสถานภาพโสด จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า ประกอบอาชีพค้าขาย, ทำงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 12,501 – 17,500 บาท นับถือศาสนาพุทธ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ต่ำกว่า 6 ปี ไม่เคยมีประสบการณ์ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และไม่เคยเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนหรือรัฐ

2. การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อที่ 1 ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล พบว่า

ในภาพรวมของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (มากกว่าร้อยละ 60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 ด้าน คือ คือ (1) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (= 3.84) (2) การมีส่วนร่วมการตัดสินใจ

และวางแผน (= 3.74) 3) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกิจกรรม (= 3.72) และ 4) การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล (= 3.66) ข้อค้นพบทั้ง 4 ด้านดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ที่ระดับ .05 ดังนี้ เขตโรงพักเกรต A : พื้นที่ท่าเลทอง และโรงพักเกรต B : พื้นที่ทั่วไป มีส่วนร่วมการตัดสินใจและวางแผน โดยร่วมชักชวนสมาชิกในชุมชนให้ร่วมกันหาทางดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกิจกรรม ร่วมบริจาคเงิน หรืออุปกรณ์ เครื่องมือ เพื่อนำไปใช้ในการป้องกันแก้ไขปัญหอาชญากรรมในชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ กรณีที่ไม่มีคนอยู่บ้าน ท่านรู้สึกถึงความปลอดภัยในทรัพย์สินในที่พักอาศัยเมื่อชุมชนได้ร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อลดปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ร่วมในการจัดหาเงินหรือชักชวนให้มีการบริจาคเงินรางวัลแก่บุคคล หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ให้ประโยชน์แก่ชุมชน

3. การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 ศึกษาความรู้ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลสรุปผลดังนี้

โดยภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของครอบครัว ร้อยละ 90.00 ส่วนอีก 2 ประเด็นพบว่าไม่มีความรู้หรือมีความรู้น้อย ดังนี้ 1) ความรู้ในการป้องกันอาชญากรรมจากชุมชน ร้อยละ 79.90 และความรู้ในการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมในบ้านพักอาศัย ร้อยละ 67.80 โดยประชากรในเขตโรงพักเกรต A : พื้นที่ท่าเลทอง และโรงพักเกรต B : พื้นที่ทั่วไป มีความรู้ในการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมในบ้านพักอาศัย เมื่อจะเข้าบ้านทุกครั้งสังเกต อย่างรอบคอบว่า มีใครติดตามมาหรือไม่การป้องกันอาชญากรรมของครอบครัว แนะนำให้คนในครอบครัวสร้างมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านใกล้เคียง การป้องกันอาชญากรรมจากชุมชน รวมกลุ่มในชุมชนเพื่อป้องกันอาชญากรรมยังไม่เพียงพอ

4. การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 ศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน

โดยภาพรวม พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน ดังนี้

(1) ความไม่พร้อมของท่านในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

(2) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีข้อจำกัดหรือเงื่อนไข และขาดความชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน อาชญากรรม

(3) ทักษะคิดและค่านิยมที่แตกต่างกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชน ทำให้มีการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการที่ขอความร่วมมือจากประชาชนตีความในมิติที่แตกต่างกัน

(4) การขาดข้อมูล ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม

(5) รู้สึกพึงพอใจกับสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน และรู้จักการป้องกันตนเองและครอบครัว ก็เพียงพอสำหรับการอยู่ในชุมชน และรอดปลอดภัยจากภัยอาชญากรรม

ผลจากการวิจัยพบว่า มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการ แนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน ดังนี้

1. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริม สนับสนุน กระตุ้น และปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน ดังนี้ (1) ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดดำเนินงานด้านชุมชนสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับปัญหอาชญากรรมและความต้องการของประชาชน

2. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมจากปัญหอาชญากรรมที่เกิดขึ้นร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนมีความเข้มแข็งในการป้องกัน

อาชญากรรมเชิงรุก ทรนรงค์ให้ทุกภาคส่วนในพื้นที่ เห็นความสำคัญในการกำหนดสภาพแวดล้อม ตัดหรือลดโอกาสของคนร้ายในการกระทำความผิด จัดตั้งกลุ่ม องค์กร หรือเครือข่ายอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน สถานศึกษาในชุมชน หมู่บ้าน องค์กรเอกชนในชุมชน ในการสอดส่องดูแล แจ้งเบาะแสเกี่ยวกับผู้ต้องสงสัยหรือคนแปลกหน้า ที่เข้ามาในชุมชน แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำชุมชน ร่วมบริจาคเงิน สิ่งของ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน เช่น ซ็อกคล้องวงจรปิดติดตามแยกหรือปากทางเข้าชุมชน

สิ่งที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือภาครัฐ สนับสนุนในการป้องกันอาชญากรรม เข้ามาอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม การป้องกันตนเองจากคนร้าย วิธีการสังเกตคนร้ายหรือผู้ต้องสงสัย การค้นหาข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม จัดวางระบบสายตรวจในการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุก ด้วยการส่งเจ้าหน้าที่สายตรวจเข้ามานั่งประจำที่ตุ้ยยามของชุมชน หรือหมุนเวียนกันมาบ่อยขึ้น โดยเฉพาะในช่วงกลางคืน พัฒนา ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลท้องถิ่น ปัญหาอาชญากรรม ผู้ต้องสงสัย ผู้ต้องหา ให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด เพื่อให้ประชาชนได้ค้นหาข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ปรับปรุงระบบการรับแจ้งความ และการไปถึงสถานที่เกิดเหตุได้อย่างรวดเร็ว จัดทำแผนการป้องกันอาชญากรรมให้สอดคล้อง เหมาะสมกับสภาพปัญหาของแต่ละพื้นที่ และกำหนดเป้าหมายของการลดอาชญากรรม ของแต่ละพื้นที่ ให้มีการประชุมร่วมกับประชาชน ผู้นำชุมชน ทุกๆ เดือน เพื่อชี้แจง สื่อสาร แสดงความคิดเห็น ขอความคิดเห็น และกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาอาชญากรรมร่วมกัน

5. การวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ข้อที่ 4 เปรียบเทียบความคิดของประชาชนต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ประสบการณ์ด้านอาชญากรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนหรือของรัฐ และเขตพื้นที่ (โรงพักเกรด

A : พื้นที่ท่าเลทอง และโรงพักเกรด B : พื้นที่ทั่วไป) ดังนี้

5.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

5.1.1 **จำแนกตามกลุ่มเพศ** พบว่า ทั้ง 4 ด้าน (ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.2 **จำแนกตามกลุ่มอายุ (Age)** พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผน (Decision and Planning) ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม (Activities) และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล (Evaluation) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 **จำแนกตาม กลุ่มสถานภาพ (Status)** พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 **จำแนกตามระดับการศึกษา (Edu)** พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผนด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วม

ในการปฏิบัติกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5 จำแนกตามกลุ่มอาชีพ (Career) พบว่า ประชาชนที่มีกลุ่มอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผนด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม และด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.6 จำแนกตามกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (Income) พบว่า ประชาชนที่มีกลุ่มรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผน ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.7 จำแนกตามกลุ่มระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ (Time) พบว่า ประชาชนที่มีกลุ่มระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.8 จำแนกตามกลุ่มประสบการณ์ด้านอาชญากรรม (Experience) พบว่า ประชาชนที่มีกลุ่มประสบการณ์ด้านอาชญากรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และวางแผน และด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.9 จำแนกตามกลุ่มการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนหรือรัฐ (Activities) พบว่า ประชาชนที่มีกลุ่มการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนหรือรัฐแตกต่างกัน (Activities) มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.10 จำแนกตามกลุ่มพื้นที่ (เขตโรงพักเกรด A : พื้นที่ท่าเลทอง และโรงพักเกรด B : พื้นที่ทั่วไป) พบว่า ประชาชนที่มีกลุ่มพื้นที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

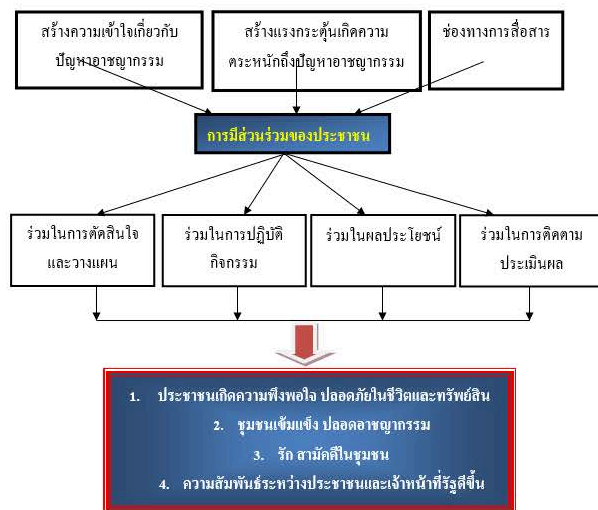
6. วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 5

“พัฒนาและนำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล” ผลจากการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมนั้นยังต้องการการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบของการขอความร่วมมือ ดังนั้น จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยขอนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาพัฒนาและนำเสนอรูปแบบ แผนงาน โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555 และสอดคล้องกับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของ พล.ต.ท.ดำรงวิทย์ ฐูปกระจำจาง ดังนี้

(1) สร้างความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นไม่ใช่เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่เป็นหน้าที่ของประชาชนที่จะต้องให้ความร่วมมือในการสอดส่องดูแลและร่วมกันรับผิดชอบและแก้ไขปัญหา เพราะประชาชนเป็นบุคคลแรกที่พบเหตุ

(2) สร้างแรงกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงภัยที่เกิดขึ้นจากปัญหาอาชญากรรมว่า สามารถเกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ ทั้งกับตนเอง ในครอบครัว หรือชุมชน ซึ่งประชาชนจะต้องเกิดความตื่นตัว และพร้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ส่งผลต่อทัศนคติของประชาชนที่ดีขึ้น

(3) เพิ่มช่องทางการสื่อสาร โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เจ้าหน้าที่ตำรวจ และประชาชน เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับประชาชนในสังคมเมืองกรุงที่มุ่งทำงานจนไม่มีเวลา

แผนภาพที่ 1 รูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล (นำเสนอโดยผู้วิจัย)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน

ประชาชนในเขตพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมที่ไม่แตกต่างกัน โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่ตนเอง

จะได้รับในการป้องกันอาชญากรรมไม่ว่าจะเป็นความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน เพศ เสรีภาพและชื่อเสียงอันเป็นผลประโยชน์ที่ประชาชนต้องการได้รับการแบ่งปันผลประโยชน์จากชุมชนอย่างเท่าเทียมกัน (องค์การอนามัยโลก (World Health Organization อ้างถึงใน สาคร คุณชื่น, 2543: 28) อันดับที่สองคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและวางแผน ร่วมในการกำหนดวิธีการป้องกัน เสนอความคิดเห็นต่อการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนที่อาจเกิดขึ้น อันส่งผลถึงความปลอดภัยในชีวิตและครอบครัว ผู้วิจัยเห็นว่าการที่ประชาชนให้ความร่วมมือในผลประโยชน์ และร่วมในการตัดสินใจและวางแผนนั้น เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมให้ลดลงได้ แต่อย่างไรก็ตามยังจะต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชนในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานภาครัฐจัดขึ้นในการขอความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่เป็นหูเป็นตา ให้ข้อมูล เบาะแสที่อาจเป็นต้นเหตุ สาเหตุของการเกิดปัญหาอาชญากรรมได้ รวมถึงการเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

2. ความรู้ในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน

ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมทั้งของตนเอง ครอบครัว และชุมชน แต่ด้วยสภาพทางเศรษฐกิจที่จะต้องทำงานทุกวัน ทำให้การเข้าร่วมในกิจกรรมหรือการสอดส่องดูแลภัยรอบตัวค่อนข้างน้อย การศึกษาค้นหาข้อมูลความรู้ด้านอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในรูปแบบต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบมากขึ้น ทำให้การเฝ้าระวังค่อนข้างลำบาก โดยเฉพาะในกลุ่มสุภาพสตรีที่ไม่ค่อยระมัดระวังตัว ทำให้ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม ทำให้เสียทรัพย์สิน โดยปัญหาส่วนใหญ่เนื่องด้วยความไม่พร้อมในด้านเวลา กิจกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือตรงกับความต้องการของประชาชนทำให้ถูกละเลยความสนใจ ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนเกิดความรู้ในการป้องกันอาชญากรรมทั้งตนเอง ครอบครัว และชุมชน ผู้ที่เกี่ยวข้องในการเข้ามาขอความร่วมมือจะต้องเริ่มต้นด้วยการสนับสนุนความรู้ สร้างความเข้าใจให้ประชาชนตระหนักถึงภัยอันตรายที่อาจ

เกิดขึ้น ผลเสียหาย ความเสี่ยง และวิธีการป้องกัน
อาชญากรรมอย่างชัดเจน ด้วยการจัดกิจกรรม โครงการอบรม
การประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมกับ
สภาพสังคมในปัจจุบันด้วยโซเชียลเน็ตเวิร์ค

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการมีส่วนร่วมในเชิง นโยบายและปฏิบัติ

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า การมีส่วนร่วมในการ
ป้องกันอาชญากรรมโดยมุ่งร่วมในผลประโยชน์ที่ตนเองได้
รับมากกว่าการร่วมปฏิบัติตามกิจกรรม โครงการ ร่วมมือกับ
เจ้าหน้าที่ตำรวจ และร่วมในการติดตามประเมินผล ส่งผล
ต่อปัญหาอาชญากรรมที่มีต่อทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นภาค
รัฐควรให้ความสนใจและใส่ใจเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน
กระตุ้นปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นความสำคัญของปัญหา
อาชญากรรมที่ส่งผลต่อประชาชนโดยตรงด้วยการสร้างเสริม
สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือจากภาคประชาชนเพิ่มขึ้น
ตามยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555
ในการมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาคเอกชน เครือ
ข่ายภาครัฐเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอาชญากรรม
ส่งผลให้ประชาชน ชุมชนมีความเข้มแข็ง รู้สึกปลอดภัย
พึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่

1.2 รัฐควรกำหนดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ
โดยตรงกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกัน
อาชญากรรม เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรจัดให้มี
การอบรมเกี่ยวกับการจัดทำสื่อที่เหมาะสมในการกระตุ้น
ให้ประชาชนเกิดความสนใจและรับรู้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร
ด้านอาชญากรรม จัดหน่วยงานด้านสารสนเทศในการ
จัดทำเว็บไซต์, Facebook, Twitter คอยดูแลให้ข้อมูลแก่
ประชาชนที่ติดต่อเข้ามาอย่างสะดวกรวดเร็ว ส่งผลต่อปัญหา
อาชญากรรมที่ลงน้อยลงได้ในอนาคต ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติ
งานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ลดน้อยลง ประหยัดงบประมาณใน
การนำไปใช้ในการป้องกันอาชญากรรมรวมถึงการจัดทำคู่มือ
การป้องกันตนเองครอบครัว และชุมชนปลอดภัยอาชญากรรม

1.3 รัฐควรขอความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา
ในการจัดอบรม และส่งวิทยากรที่มีประสบการณ์ในการพูด
กระตุ้น ปลุกจิตสำนึก สอนวิธีการป้องกันตนเอง การสังเกต
และการแจ้งเบาะแสที่เป็นประโยชน์ให้แก่ประชาชนในชุมชน
ต่างๆ ใกล้เคียงสถานศึกษานั้นๆ

2. ข้อเสนอสำหรับการปรับปรุงให้การมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.1 ควรศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในการป้องกัน
อาชญากรรมของประชาชน ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นแล้วนำ
ข้อเสนอต่างๆ ที่มีอยู่ในรูปแบบดังกล่าวไปดำเนินการแก้ไข
ปรับปรุงการดำเนินการหรือการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่มุ่งเน้น
ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน
ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ในการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการ
ป้องกันอาชญากรรมของประชาชนควรยึดหลักการ “ร่วม
ตัดสินใจและวางแผน ร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ร่วมในผล
ประโยชน์ และร่วมในการติดตามและประเมินผล” รวมทั้ง
เพิ่มช่องทางการสื่อสารให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วน
ร่วมในกิจกรรม โครงการ แผนงาน แสดงความคิดเห็น แจ้ง
เบาะแส สอบถามปัญหา และขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่

2.2.1 ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในการบริหารจัดการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ
ผู้บริหารหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องคำนึงถึงการมีส่วน
ร่วมของประชาชน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจากปัญหา
อาชญากรรม ได้รับโอกาสในการเข้าร่วมในการแก้ไขปัญห
อาชญากรรมโดยตรงไม่ใช่ปล่อยให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าหน้าที่
ตำรวจซึ่งมีกำลังไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน และบางแห่ง
พื้นที่ชุมชนกว้างมากทำให้การสอดส่องดูแลไม่ทั่วถึง ดังนั้น
ประชาชนในพื้นที่ถือเป็นบุคคลสำคัญดังเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจ
อีกทั้งเป็นเจ้าของพื้นที่ที่จะต้องช่วยป้องกัน แก้ไขปัญหาร่วม
กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดังนั้น ในการกำหนดการบริหารจัดการ
ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม
นั้น ควรเร่งรัดและปรับปรุงในประเด็นต่อไปนี้

(1) กองบัญชาการตำรวจนครบาล ต้องมีคณะทำงานเพื่อกำหนดการบริหารจัดการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมป้องกันอาชญากรรม

(2) สร้างช่องทางการสื่อสารให้แก่ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ส่วนกลาง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรม ตั้งแต่ระดับชุมชน สถานีตำรวจนครบาล กองบังคับการตำรวจนครบาล 1-9 กองบัญชาการตำรวจนครบาล และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงช่องทางเหล่านี้ผ่านสื่อต่างๆ

2.2.2 การปรับทัศนคติและความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มาเป็นหน้าที่ของประชาชนทุกคนด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่กองบัญชาการ ตำรวจนครบาล แยกตามเขตโรงพักเกรด A : พื้นที่ท่าเลทอง และโรงพักเกรด B : พื้นที่ทั่วไป ซึ่งไม่ได้แยกตามกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 และสถานีตำรวจนครบาล 88 แห่ง ที่มีความแตกต่างในด้านสังคมและเศรษฐกิจ

2. การวิจัยนี้ทำการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครเท่านั้น ดังนั้น ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนของพื้นที่อื่น อาทิ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 - 9 เพื่อนำผลการวิจัยจากหลายๆ พื้นที่มาพิจารณากำหนดเป็นนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงาน กลยุทธ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กองบัญชาการตำรวจทางหลวง. (2555). **หลักการตำรวจผู้รับใช้ 10 ประการ**. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2555, จาก www.highwaypolice.org/cpo.pdf
- กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2550). **คู่มือการป้องกันอาชญากรรมโดยการออกแบบสภาพแวดล้อม**. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- กองอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจนครบาล. (2555). **สถิติอาชญากรรมในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล**. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.mcot.net/site/content?id=50c2d16a150ba019480000ee#.UN1knG-pCh0>
- กฤษฎา พันธุ์คงชื่น, พล.ต.ท. (2554). **ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม**. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.oknation.net/blog/Sp-Report/2011/01/01/entry-7>
- กลุ่มงานสารสนเทศฯ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2555). **สถิติคดีอาญา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2527). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภากการพิมพ์.
- พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547. ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2547.
- พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2535, ประกาศ ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2535.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2551). **ภาวะผู้นำ (Leadership)**, พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อีระฟิล์ม และเซเท็กซ์ จำกัด.
- วรเดช จันทรศร (2522). **การพัฒนาองค์กร : การวินิจฉัยปัญหาและแนวทางแก้ไข**. กรุงเทพฯ: สถาบัน พัฒนาบริหารศาสตร์.
- ศูนย์กลางการเรียนรู้ตำรวจสอบสวนกลาง. (2555). **โครงการตำรวจผู้รับใช้ประชาชน**. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2555, จาก <http://www.cibkl.com/>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานกฤษฎามนตรี. (2554). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559**. กรุงเทพมหานคร: สำนัก กฤษฎามนตรี.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2551). **เอกสารประกอบการบรรยายสรุปโครงสร้างของหน่วยงาน**. กรุงเทพฯ: กองบังคับการตำรวจจราจร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2554). **ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2555). **คดีอาญา 5 กลุ่ม**. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.phraecop.com/5grop.htm>
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2556). **ประมวลกฎหมายอาญา**. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2555, จาก http://statistic.police.go.th/dn_main.htm

- สำนักงานทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง. (2554). **ข้อมูลทะเบียนราษฎร 2554**. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงมหาดไทย.
- อดุลย์ แสงสิงแก้ว, พล.ต.อ. (2555). **นโยบายการบริหารราชการของพลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- อุทิศ สุภาพ. (2545). **ปัญหาและอาชญากรรมและสังคม**. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Brantingham, P.J. & Faust, F.L. (1976). A Conceptual model of crime prevention. **Crime and Delinquency**, (22): 284-296.
- A. H. Maslow. (1943). **A Theory of Human Motivation**, *Psychologica Review*. 50(4).
- Cohen, J.M. and Uphoff, N.T. (1980). "Participation's Place in Rural Development: Seeking Clarity Through Specialty." **World Development**. 8(January, 1980).
- Fitzgerald R. M. & Durant, F. (1980). Citizen evaluations and urban management: service delivery in an era of protest. **Public Administration Review**, 40(6): 585-594.
- Helan Paul Douglass. (1970). **The little town (The Rise of urban Amarica)**. New York: Amu Press.
- Herbert J. Gans. (1962). **The Urban villagers: Group and Class in the life of Italian-Americans**. New York: Free Press of Glencoe.
- Koufman , H.F. (1949). **Participation Organized Activities in Selected Kentucky Localities**. Agricultural Experiment Station Bulletins. March.
- Louis Radelet and David L. Carter. (1994). **The Police and the Community**, 7th ed. New Jersey: Prentice Hall.
- Norman Gash. (1972). **Sir Robert Peel: The Life of Sir Robert Peel after 1830**. Totowa, New Jersey : Rowman and Littlefield.
- P. Sorokin and C. C. Zimmerman. (1929). **Principles of Rural-Urban Sociology**. (New York: Holt.
- Sherry R. Arnstein. (1969). A Ladder of Citizen Participation. **Journal of the American Planning Association**, Vol. 35, No. 4, July 1969.
- Stephen J. Harrison. (1995). **The Community Police Advisory Boards at the Los Angeles Police Department : A Model for Citizen Participation**. CA: Univerisity of Southern California.
- Taro Yamane. (1973). **Statistics an Introductory Analysis**. New York : Harper & Row.